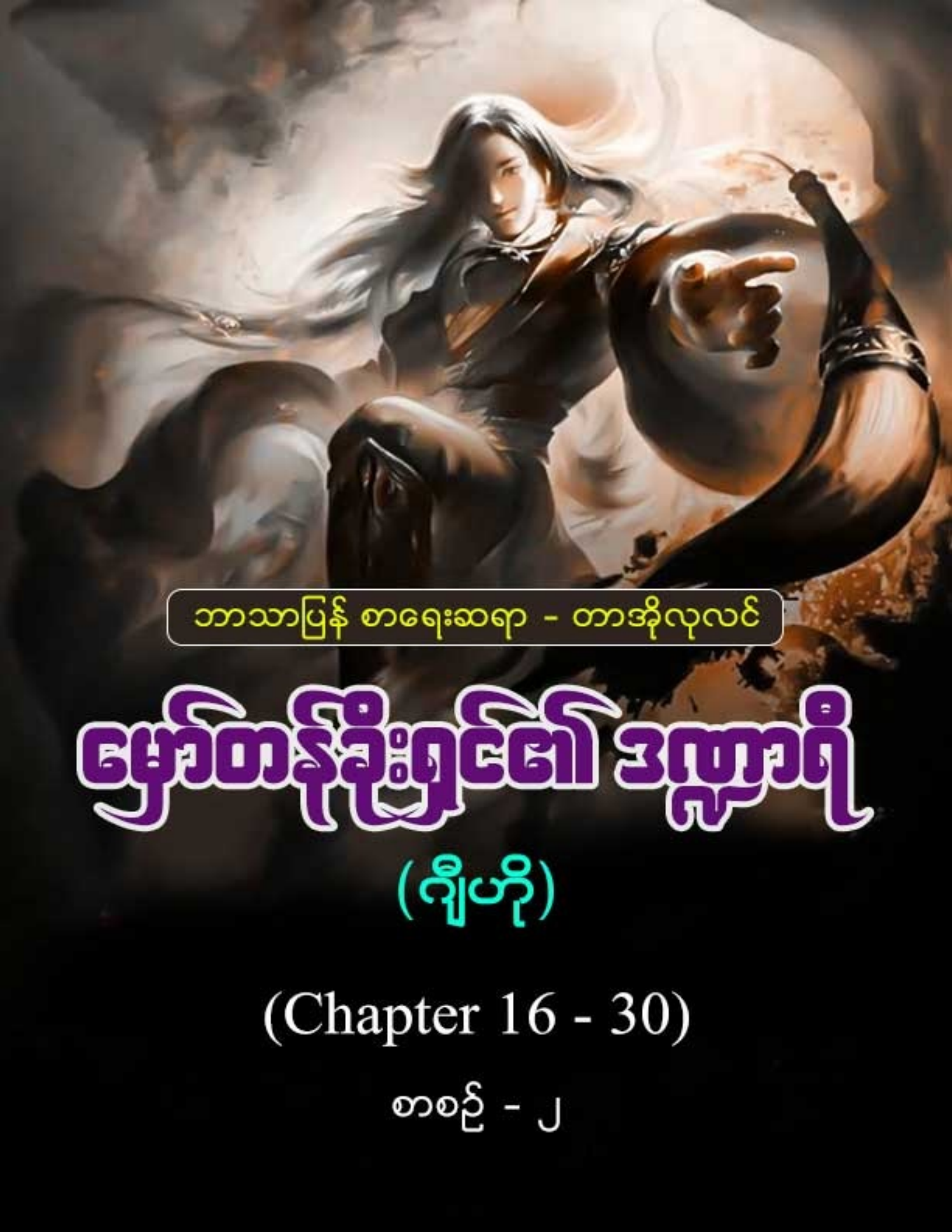

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - တာအိုလုလင်

မြောက်တန်ခိုးရှင်၏ ဒဏ္ဍာရီ

(ရီဟို)

(Chapter 16 - 30)

စာစဉ် - ၂

အခန်း (၁၆)

မျိုးဆက်သွေး

ဂျီဟိုက သူ့လက်ချောင်းတွေကို ကွေးပြီး ဂျီရှူကို ရန်စလိုက်တယ်။

"ဟားဟား ... ဒါက ငါ့သားပဲ ... ဟေး ... ဒါမှ ငါ့ကောင်လေးကွ ..."

ဂျီရှူက ဂုဏ်ယူစွာနဲ့ အသံကျယ်ကြီး ရယ်မောပြီး နောက်ကို ခြေနှစ်လှမ်း ဆုတ်ကာ တခြားလူတွေကို ပြောလိုက်တယ်။

ဂျီရှူရဲ့ မျက်နှာက ရှုံ့မဲ့သွားတယ်။ သူလည်းပဲ နောက်ကို ခြေလှမ်း အနည်းငယ် ဆုတ်ပြီး ခေါင်းကိုယမ်းကာ နှာခေါင်းရှုံ့ လိုက်တယ်။

"ရှ ... ငါ့အစ်ကို ... ဘိုးဘေးတွေရဲ့ရှေ့မှာ ငါမင်းကို စိန်ခေါ်တာ ဘာကြောင့်လဲ သိလား ... ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ နေရာတိုင်းမှာ ငါက မင်းထက် ပိုသန်မာတယ် ... မင်းရဲ့ သားတောင် မင်းထက် ပိုသန်မာသေးတယ် ... ငါက နောက်တက်မယ့် ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာသင့်တယ် ..."

ပြီးတော့ သူက ဘေးပတ်လည် လှည့်ပြီး လူအုပ်ကြီးနဲ့ မျက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်တယ်။ သူက သူ့လက်ကို နောက်တစ်ခါ ထပ်မြှောက်ပြီး ကျယ်လောင်စွာ ပြောလိုက်တယ်။

"ဒါက တောင်ပိုင်း စွန့်ပစ်မြေရဲ့ စည်းမျဉ်းပဲ ... လုံလောက်အောင် သန်မာတဲ့လူပဲ ဦးဆောင်ခွင့် ရမယ် ... ငါတို့တွေ ဒီမှာ တခြားစကားတွေ လိုသေးလား ..."

ရှေ့မှာရပ်နေတဲ့ မီးကျိုးငှက်ကလန်ရဲ့ လူထောင်ပေါင်းများစွာဟာ

တိတ်ဆိတ်နေတုန်းပါ။ မီးကျိုးငှက်ကလန်ရဲ့ လူတွေဟာ ရိုးရှင်းပြီး ရိုးသားကြပါတယ်။ သင်ဟာ သူတို့ရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်ရုံနဲ့ သူတို့ရဲ့ အတွေးကို မြင်နိုင်ပါတယ်။

တချို့လူတွေရဲ့ မျက်နှာမှာ ဒေါသတွေ ပြည့်နေတယ်။ သူတို့က ဂျီရှရဲ့ လူတွေ ဒါမှမဟုတ် သူနဲ့ အရမ်းရင်းနှီးတဲ့ သူတွေပါ။

တချို့လူတွေက ခေါင်းညိတ်ပြီး တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး တီးတိုးပြောနေကြတယ်။ ဒီလူတွေကို ကြည့်ရတာ ဂျီရှကို ကောင်းကောင်းမသိပေမဲ့ ဂျီရှနဲ့ သူ့ကလန်ခွဲနဲ့ ဆက်ဆံရေးကောင်း ရှိတဲ့ပုံပါပဲ။ တောင်ပိုင်း စွန့်ပစ်မြေရဲ့ သဘာဝစည်းမျဉ်းအရ ဂျီရှရဲ့ စကားတွေထဲမှာ အမှားမပါပါဘူး။

တချို့လူတွေကို ကြည့်ရတာတော့ ဒီတိုက်ပွဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာမှ မထူးခြားသလိုပါပဲ။ သူတို့တွေက ကြားနေဖြစ်ပြီး ဂျီရှ ဒါမှမဟုတ် ဂျီရှနဲ့ ဆက်နွယ်မှု မရှိပါဘူး။ သူတို့ရဲ့ ကလန်ခွဲတွေက အရမ်းလည်း အင်အားမကြီးသလို အရမ်းလည်း အားမနည်းပါဘူး။ ဒီလို စွမ်းအားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ရုန်းကန်မှုက သူတို့နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူးလေ။

ပြီးတော့ အဲဒီထဲမှာ နောက်ထပ် လူတစ်စု ရှိနေသေးတယ်။ သူတို့က အသက်ရှူဖို့တောင် မေ့ပြီး တောင့်တင်းနေတဲ့ လူတစ်စုပါ။ သိသိသာသာပါပဲ ... သူတို့က ဂျီရှရဲ့ လူတွေဖြစ်ပါတယ်။

ဂျီဟိုက လူအားလုံးကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ကျယ်လောင်စွာရယ်ပြီး ဂျီရှပြောနေတာကို နှောင့်ယှက်လိုက်ပါတယ်။ သူက ပြောလိုက်တယ်။

"ဂျီရှ ... ကျုပ်ရဲ့ ချစ်လှစွာသော ဦးလေး ... တကယ်လို့ ကျုပ် အပါးရဲ့ မှော်အမှတ်အသားတွေသာ မကျိုးပျက်ခဲ့ရင် ခင်ဗျားက ဒီလိုတွေးရဲပါ့မလား ဆိုတာတောင် ကျုပ် သံသယ ဖြစ်မိတယ်ဗျာ ... ချီးပေါက်နေတာ တော်လိုက်တော့ ... ဂျီရှ ... ထွက်လာခဲ့စမ်း ..."

ဂျီရှူရဲ့ မျက်နှာထားက ပြောင်းသွားခဲ့တယ်။ ဂျီဟိုပြောတာ ကြားပြီး နောက် သူ့ပါးစပ်ကို မသိမသာ ပိတ်လိုက်တယ်။

ဂျီဝူက သူ့ဒိုင်းနဲ့ ပုဆိန်ကို ကိုင်ပြီး ခြေသံပြင်းပြင်းနဲ့ လျှောက်လာတယ်။

ကြည့်ရတာတော့ သူက ဒီတိုက်ပွဲအတွက် ကောင်းကောင်း ပြင်ဆင်ထား တဲ့ပုံပဲ။ သူ့ ဒိုင်းနဲ့ ပုဆိန်အပြင် သူက သံမဏိချပ်ဝတ်ပါ ဝတ်ထားသေး တယ်။ ချပ်ဝတ်ပေါ်မှာလည်း တူညီတဲ့ အရုပ်ဖြစ်တဲ့ မျှော်စင်တစ်ခုပေါ်မှာ သွေးမျက်လုံးတစ်လုံး လွင့်မျောနေတဲ့ပုံကို ရေးထွင်းထားပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ... သူ့ဒူးကို ကာကွယ်ဖို့ သံမဏိဖိနပ်ရှည် တစ်စုံကိုလည်း ဝတ် ထားသေးတယ်။ လေးလံတဲ့ သံမဏိဖိနပ်ကြောင့် သူလမ်းလျှောက်လာတဲ့ အချိန်မှာ ကျောက်တုံးတွေ ကွဲကြေပြီး မီးပွားလေးတွေပါ ထွက်လာတယ်။

ဖိနပ်တစ်စုံက ထူးဆန်းတဲ့ ပုံစံရှိပါတယ်။ စပရင်ပုံစံ သတ္တုလှံခေါင်းနှစ်ခု က ဒူးကာတွေမှာ ဆက်ထားပါတယ်။ ဒါက လူ့ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ဘယ်နေရာကို မဆို ထိုးဖောက်ပြီး ဒဏ်ရာရစေနိုင်ပါတယ်။

"ဟားဟား ... ဂျီဟို ... ဒီနေ့က အခမ်းအနားနေ့ပဲ ... သေဖို့သာ ပြင်ထား တော့ ..."

ဂျီဝူက ဂျီဟိုကို အော်လိုက်တယ်။

"ငါ့ရဲ့ ချပ်ဝတ်နဲ့ ဖိနပ်ကို မင်းမြင်လား ... မင်းဝတ်ထားတဲ့ ချီးသာသာ ဝတ်စုံနဲ့ ငါ့ကိုတိုက်ခိုက်ဖို့ မင်းဘယ်လို စီစဉ်ထားလဲ ..."

ထိုအခိုက်မှာ ဂျီဝူရဲ့ ချပ်ဝတ်နဲ့ ဖိနပ်က စတင်ပြီး အလင်းရောင်တွေ ထွက် လာတယ်။ သူ့ကိုယ်ထဲက ထွက်လာတဲ့ ကြီးမားတဲ့စွမ်းအားကို ဂျီဟိုက ခံစားလိုက်မိတယ်။

လူအုပ်ကြီးက ဆူဆူညံညံ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ လူတချို့က သူတို့စရိုက်ကို

ဖော်ပြပြီး တီးတိုး ပြောဆိုနေကြတယ်။

သွားတွေပါ ဖုံးထားတဲ့ ချပ်ဝတ်ပိုင်ရှင် ဂျီဂူနဲ့ယှဉ်ရင် ဂျီဟိုက သာမန် သားရေ ချပ်ဝတ်ပဲ ဝတ်ထားတာလေ။ ယဉ်ပေါ့ ... ဒီသားရေချပ်ဝတ်က လည်း တောထဲမှာ ဂျီဟိုကိုယ်တိုင် အမဲလိုက်ထားတဲ့ ခြင်္သေ့အရေခွံနဲ့ လုပ် ထားတာပါ။ ချင်ဖူက ဒီချပ်ဝတ်ကိုချုပ်ပြီး မှော်သင်္ကေတတချို့ ထည့်ပေး ထားပါတယ်။

ဒီလို သားရေချပ်ဝတ်က မီးကျိုးငှက်ကလန် စစ်သည်တော်တွေရဲ့ စံမီချပ် ဝတ်ပါ။ နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ အတွင်း သူတို့ရဲ့ သားရေချပ်ဝတ်နဲ့အတူ သွေးနဲ့ရေချိုးရတဲ့ တိုက်ပွဲတွေ တိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ ဒီ တောအုပ်ထဲမှာ မိခင်ဌာန တစ်ခုကို နောက်ဆုံးမှာ တည်ထောင်နိုင်ခဲ့တယ်။

ဂျီဂူ ဝတ်ထားတဲ့ သံမဏိချပ်ဝတ်က မီးကျိုးငှက်ကလန်ရဲ့ လက်မှုပညာရှင် တစ်ယောက် ပြုလုပ်ဖို့အရမ်းကို ကောင်းလွန်းနေပါတယ်။ အပြင်လူတချို့ ပြုလုပ်ထားတဲ့ ချပ်ဝတ်တစ်စုံနဲ့ ပူဇော်ပွဲ အခမ်းအနားမှာ ကိုယ်ပိုင်ဝတ်စုံနဲ့ တစ်ယောက်ကို တိုက်ခိုက်တာက မီးကျိုးငှက်ကလန် စစ်သည်တော်တွေရဲ့ ရိုးရှင်းတဲ့စိတ်ကို လုံးဝ ဒေါသထွက်စေပါတယ်။ သူတို့ထဲက တချို့က ဂျီဂူကို စတင် အော်ဟစ်ခဲ့ကြတယ်။

"ဟေး ... ဂျီရှူရဲ့ သား ... မင်းရဲ့ အဘိုးကြီးကို အရှက်မခွဲပါနဲ့ ... အဲဒီ သံ အခွံကြီးကို ချွတ်လိုက်စမ်းပါ ..."

"ဂျီရှူရဲ့သား ... မင်းရဲ့ စွမ်းအားအစစ်ကို ပြစမ်းပါ ... သံအခွံကို ထည့်မ တွက်ဘူးကွ ..."

"ဂျီဂူဆိုတာ သူ့နာမည် ... ဟုတ်တယ်ဟုတ် ... နာမည်ကောင်းပဲ ဒါပေမဲ့ ... သူရဲဘောကြောင်တဲ့ ကောင်ပဲကွ ... ဟိုအာက သူ့ထက်တောင် အသက်ငယ် သေးတယ် ... ဟိုအာနဲ့ တိုက်ခိုက်ဖို့ သူက ဒီလိုဟာတွေ ဘာလို့လိုတာလဲ ...

ဘယ်လောက်တောင် သတ္တိနည်းလိုက်လဲကွာ ..."

ဂျီဂူက အရှက်ရပြီး ဒေါသထွက်လာပါတယ်။ သူ့မျက်နှာက နီရဲလာပြီး စကားတစ်ခွန်းတောင် မပြောနိုင် ဖြစ်သွားတယ်။

ဂျီရှူက လုံးဝကို အရှက်ရနေပြီး သူ့ခေါင်းကိုလှည့်ကာ သူ့လူတွေကို ဒေါသတကြီး ကြည့်လိုက်တယ်။ ကျင်းယောင်ကတော့ အဲဒီလူတွေကြားထဲ ရပ်ပြီး ဂျီဟိုကို စိန်းစိန်းဝါးဝါး ကြည့်နေတယ်။ ဒါက ကျင်းယောင်ဟာ သူ့ သားအနိုင်ရတာ သေချာအောင် ဖိနပ်နဲ့ ချပ်ဝတ်တွေ ပေးခဲ့တာပါ။

ဒါပေမဲ့ သူမ မတွေးခဲ့တာက ဒီလို လက်နက်ကောင်းတွေကြောင့် ဂျီဂူဟာ တခြားသူတွေရဲ့ အထင်အမြင်သေးတာ ခံရမယ်ဆိုတာကိုပေါ့။ သူမတွေး ထားတာက ဂျီဂူဟာ မီးကျိုးငှက်ကလန်ရဲ့ မျိုးဆက်သွေးထက် ပိုမြင့်မြတ်တဲ့ ဘီဖန်ကလန်ရဲ့ မျိုးဆက်သွေးရှိတယ်။ ပြီးတော့ သူမရဲ့ခင်ပွန်း ... ဂျီဂူရဲ့ အဖေဖြစ်တဲ့ ဂျီရှူကလည်း မြင့်မြတ်ကုန်းမြေ စစ်သည်တော်တွေရဲ့ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာတော့မယ်။ ဒါကြောင့် ဂျီဂူက လက်နက်ကောင်းတွေ နဲ့ ထိုက်တန်တယ်။ ဒီလို ပစ္စည်းမျိုးက ဘီဖန်ကလန်မှာ သာမန်ပဲလေ။

ကျင်းယောင်တစ်ယောက် ဂျီဂူအတွက် တစ်ခုခု ပြောပေးချင်တာတော့ အမှန်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ... ဂျီဂူက အော်ဟစ်ကြိမ်းဝါးကာ ပုဆိန်ကို မြှောက်ပြီး ဂျီဟိုဆီပြေးသွားပါပြီ။ ဂျီဟိုက ဂျီဂူကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး အကူအညီ မရ ပေမဲ့လည်း တိတ်တဆိတ်နဲ့ အာမေဍိတ်သံ ထွက်သွားတယ်။

ဂျီဂူဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပတ်တုန်းက ဆိုးဆိုးရွားရွား ဒဏ်ရာရခဲ့ပေမဲ့ အခု ချိန်မှာတော့ ဒဏ်ရာရထားတဲ့ အရိပ်အယောင်တစ်ခုတောင် မတွေ့ရပါဘူး။ ဂျီဂူကို ကြည့်ရတာ လုံးဝ ပြန်ကောင်းသွားပြီ ထင်ပါတယ်။ ဒီလို အချိန်တို လေး အတွင်းမှာ ဂျီဂူကို ကုသပေးဖို့က ကျင်းဘို တစ်ယောက်ပဲ လုပ်နိုင်ပါ တယ်။

အဲဒါအပြင်ကို ဂျီပူရဲ့ ကိုယ်ထဲကနေ ထွက်လာတဲ့ စွမ်းအားကြီး တစ်ခုကို လည်း ဂျီဟိုတစ်ယောက် ခံစားမိခဲ့တယ်။ ဂျီပူရဲ့ ကိုယ်ကနေ ထွက်လာတဲ့ တောက်ပတဲ့ မီးတောက်အလင်းက ဂျီပူဟာ အဆင့် ၁၁ လက်ဦးမှော်ဆရာ အဆင့်ကို ရောက်သွားပြီး သူ့ရဲ့ မျိုးဆက်သွေးကို နိုးထစေခဲ့ပြီဆိုတာ ပြသ နေတယ်လေ။ လက်ဦးမှော်ဆရာ အဆင့် ၁၀ တစ်ယောက်ဟာ ကျောက်တုံး ၁၀၀,၀၀၀ ခွန်အားရှိတယ်။ သူ ဒါမှမဟုတ် သူမဟာ မျိုးဆက်သွေး စွမ်းအား နိုးထလာခဲ့မယ်ဆိုရင် အနည်းဆုံး ခွန်အားဟာ နောက်ထပ် ကျောက်တုံး ၅၀,၀၀၀ အား တိုးလာမှာပါ။

ကျင်းယောင်က ဂျီပူကို အဆင့်မြင့် လက်ဦးမှော်ဆရာ အဆင့်ရောက် အောင် ပထမအကြိမ် ကြိုးစားတုန်းက ဂျီဟိုနဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေ နှောင့်ယှက်တာ ခံရပြီး ဒဏ်ရာရသွားခဲ့တယ်။ အခုတော့ ဂျီပူတစ်ယောက် အဆင့်မြင့် လက်ဦးမှော်ဆရာ တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ပြီ။ ဒါက ကျင်း ယောင်ကြောင့် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ သေချာပေါက် ကျင်းဘို လက်ချက်ပဲ ဖြစ်ရ မယ်။

"ဂျီပူ ... ငါ့အစ်ကို ... မင်းက ငါ့ကို အံ့အားသင့်စေတာပဲ ... မင်းရဲ့ မျိုးဆက် သွေး စွမ်းအားကို အသက်သွင်းနေပြီပေါ့ ..."

ဂျီဟိုက ဂျီပူရဲ့ကိုယ်မှာ ရစ်ပတ်နေတဲ့ မီးတောက်အလင်းကို စိုက်ကြည့် လိုက်တယ်။

'ဒါက သန့်စင်တဲ့ သွေးနီမီးတောက် အလင်းပဲ ... ဒါပေမဲ့ ... ဒါက ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်မှာလဲ ... ဂျီရှူ ... မင်းနဲ့ မင်းမိသားစုမှာ ဘယ်လို ပြဿနာ ရှိ နေတာလဲ ...'

"ကောင်ကလေး ... အဝေးကို သွားတော့ ... ဒါမှမဟုတ်ရင် မင်းအသတ်ခံ ရလိမ့်မယ် ..."

ဂျီဟိုရဲ့ စိတ်ဝိညာဉ် နယ်မြေကနေ အသံတစ်ခု ထွက်လာခဲ့တယ်။ ဒါက သူနဲ့ သဘောတူမှု လုပ်ခဲ့တဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ လူကြီးပါ။

ဂျီဟိုက ဘေးပတ်လည်ကို လှည့်ပြီး လူအုပ်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ ကျယ်လောင်စွာ ပြောလိုက်တယ်။

"ဒါက ငါတို့ မီးကျိုးငှက်ကလန်ရဲ့ ဘိုးဘေးပူဇော်ပွဲ အခမ်းအနားပဲ ... ဒီအခမ်းအနားမှာ ဘီဖန်ကလန်ရဲ့ မျိုးဆက်သွေးစွမ်းအား နိုးထခဲ့တဲ့ အပြင်လူတစ်ယောက်က ဒီမှာ ငါ့ကို ဘယ်လို တိုက်ခိုက်နိုင်တာလဲ ..."

ဂျီဟိုရဲ့ စကားလုံးတွေက လူအုပ်ရဲ့ ဒေါသလှိုင်းတွေကို ပေါက်ထွက်လာစေခဲ့တယ်။ မှော်ဆရာ ထောင်ကျော်က ဂျီဟိုကို သူတို့မျက်လုံးတွေ ပေါက်ထွက်မတတ် စိန်းစိန်းဝါးဝါး ကြည့်လိုက်ကြတယ်။

ဂျီဟိုရဲ့ ပုဆိန်က ဂျီဟိုရဲ့ခေါင်းကို ရောက်ခါနီးမှာပဲ ရုတ်တရက် ဂျီဟိုတစ်ယောက် အေးခဲ့သွားတယ်။ ဂျီဟိုက အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ရယ်မောလိုက်ပြီး ရုတ်တရက် ရွေ့လျားကာ ဂျီဟိုရဲ့ မျက်နှာကို အားကုန်သုံးပြီး လက်သီးစာကျွေးလိုက်တယ်။ ဂျီဟိုတစ်ယောက် ဂျီဟိုရဲ့ ထိုးချက်ကြောင့် သူ့ခေါင်းခွံ ကွဲသွားသလို ခံစားလိုက်ရတယ်။ ဂျီဟိုရဲ့ ပါးစပ်ထဲကနေ သွားတချို့က လောကကြီးထဲ အလည်အပတ် ထွက်လာကြတယ်။ ဂျီဟိုက မြေကြီးပေါ် ဘုန်းခနဲ လဲကျသွားပြီး သွေးတွေ ပန်းထွက်လာတယ်။ ဒီအချိန်မှာတော့ သူ့အနေနဲ့ တစ်လက်မတောင် မရွေ့နိုင်တော့ဘူးလေ။
